393R1189

Nr L 120/34 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING 15.5.93

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1189/93

av den 14 maj 1993

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen och Kroatien och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen(1), särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lämnat efter samråd inom rådgivande kommittén på det sätt som föreskrivs i ovan nämnda förordning, och

med beaktande av följande:

A. TIDIGARE ÅTGÄRDER

1. Genom förordning (EEG) nr 3296/92(2) införde kommissionen en preliminär antidumpningsstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Tjeckoslovakien, Ungern, Polen och Kroatien. Genom förordning (EEG) nr 545/93(3) förlängde rådet dessa tullar med en period om högst två månader.

   På grund av politiska förändringar efter den 1 januari 1993 gäller förfarandet nu Tjeckien och Slovakien såsom efterträdare till tidigare Tjeckoslovakien.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

2. Efter det att den preliminära antidumpningstullen införts beviljades de berörda parter som så begärde tillfälle att höras av kommissionen. De framförde också skriftligen sina synpunkter på slutsatserna.

3. De tjeckiska, slovakiska och ungerska exportörerna hävdade att kommissionen inte hade fullgjort sina åtaganden i överensstämmelse med artiklarna 23, 27.2 och 27.3 b i de interimsavtal(4) om handel och handelsfrågor som träffats mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska kol- och stålgemenskapen å ena sidan och Tjeckoslovakien och Ungern å andra sidan, särskilt genom att underlåta att underrätta de gemensamma kommittéer som upprättats enligt interimsavtalen, såsom gemenskapen var skyldig att göra i vissa skeden av förfarandet.

4. Vad gäller inledandet av de aktuella förfarandena konstaterar rådet att interimsavtalen vid den tidpunkt då förfarandet inleddes inte hade trätt i kraft, och att de gemensamma kommittéerna ännu inte hade inrättats. Kommissionen underrättade därför de behöriga myndigheterna i länderna i fråga i enlighet med artikel 7.1 b i förordning (EEG) nr 2423/88 om att förfarandet inletts. Efter det att den preliminära tullen hade införts underrättades de gemensamma kommittéerna i överensstämmelse med artikel 27.3 b i interimsavtalen.

5. I detta sammanhang hävdade några exportörer att det inte var nödvändigt för kommissionen att omgående införa preliminära antidumpningstullar, och att de gemensamma kommittéerna borde ha underrättats i överensstämmelse med artikel 27.2 i interimsavtalen innan provisoriska åtgärder infördes.

6. Den preliminära undersökningens resultat visade emellertid att den dumpade importen vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada. Rådet konstaterar att i detta fall ytterligare dröjsmål avsevärt skulle ha ökat skadan och att ett brådskande ingripande i den betydelse som avses i artikel 27.3 b i interimsavtalen var nödvändigt.

7. På begäran underrättades parterna om de väsentliga uppgifter och överväganden på grundval av vilka man avsåg att rekommendera införande av slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på denna information.

(1) EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.
(2) EGT nr L 328, 14.11.1992, s. 15.
(3) EGT nr L 58, 11.3.1993, s. 1.
(4) Tjeckoslovakien: EGT nr L 115, 30.4.1992, s. 2.
Ungern: EGT nr L 116, 30.4.1992, s. 2.

8. Parternas muntliga och skriftliga inlägg och kommentarer övervägdes och vid behov ändrades kommissionens slutsatser med hänsyn till dessa.

9. Undersökningen kunde inte avslutas inom den tid som anges i artikel 7.9. a i förordning (EEG) nr 2423/88 på grund av förfarandets komplexa karaktär och svårigheterna att kommunicera och samla in information, vilket ledde till att de berörda parterna vid flera tillfällen ställde krav på förlängd svarstid, vilket när omständigheterna gjorde det befogat beviljades av kommissionen.

C. GEMENSKAPSINDUSTRI

10. Den ungerske exportören hävdade att hans produkter delvis köptes av vissa klagande och att dessa producenter inte borde ha fått delta vid bestämning av skadan enligt artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88.

11. I detta sammanhang erinrar kommissionen om sin praxis att inte utesluta importerande gemenskapsproducenter annat än när de är skyddade av verkningarna av den dumpade importen, drar obehörig fördel av den eller importerar mängder som är så stora i relation till deras egen produktion att de inte längre kan anses vara inriktade på produktion i gemenskapen.

12. I detta fall importerades produkterna i fråga med ursprung i Ungern inte av de klagande gemenskapsproducenterna själva, såsom påstods. Importörerna var vissa handelsföretag med lös anknytning till gemenskapsproducenterna via kompanjonskap eller holdingbolag. Denna import kan därför inte tillskrivas producenterna själva.

13. Vad beträffar verkningarna av den dumpade import som skett genom vissa berörda importörer fann kommissionen att producenterna inte kunde dra någon fördel av dessa transaktioner eller genom dessa ha skyddats från verkningarna av dumpningen. Importörerna i fråga fungerade inte, som det hade gjorts gällande, som försäljnings- och distributionsföretag för de klagande producenternas räkning och enligt dessas anvisningar utan agerade oberoende, i konkurrens med dessa producenters egen försäljningsverksamhet. Produkterna i fråga importerades och såldes inom gemenskapen på samma villkor som annan dumpad import. De mängder det gällde var dessutom små jämfört med ifrågavarande producenternas produktion. Under dessa omständigheter drar kommissionen slutsatsen att den fördel som eventuellt har uppkommit är obetydlig jämförd med den direkta skada som producenterna har vållats såsom framgår av punkt 36 och 37. Rådet bekräftar kommissionens slutsats.

D. LIKADAN PRODUKT

14. Kommissionen har i punkt 9–11 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92 definierat de produkter som var föremål för förfarandet. Den ungerske exportören hävdade att kommissionen borde ha skiljt på tre olika produkter, nämligen rör av handelskvalitet, ledningsrör och kalldragna eller kallvalsade rör, då alla tre var tekniskt olika produkter med olika användningsområden.

15. Såsom anges i förordning (EEG) nr 3296/92 tillverkas alla sömlösa rör med i grunden samma produktionsteknik, som ger produkter som har samma väsentliga fysiska och tekniska egenskaper och slutanvändning. Det finns visserligen vissa kvalitetsskillnader men de är inte så stora att de ger klara skiljelinjer mellan produktslagen. I själva verket kan rör av högre kvalitet användas för samma ändamål som rör av lägre kvalitet och så sker också. Vad gäller likadana produkter fann kommissionen att de rör som såldes på den kroatiska marknaden liknade eller var identiska med dem som importerades från länderna i fråga, och att produkter som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin också var lika i alla hänseenden. Kommissionens undersökning har i själva verket klarlagt att alla produkter oavsett ursprung konkurrerar med varandra på gemenskapsmarknaden.

Kommissionen drar därför slutsatsen att produkterna i fråga skall betraktas som likadana produkter i den betydelse som avses i artikel 2.12 i förordning (EEG) 2423/88. Rådet bekräftar denna slutsats.

E. DUMPNING

1. Normalvärde

a) *Kroatien*

16. Eftersom den kroatiske exportören inte har anfört någon ny bevisning sedan den preliminära tullen infördes, måste slutsatserna beträffande dumpning i förordning (EEG) nr 3296/92 vad gäller Kroatien betraktas som slutgiltiga.

b) *Ungern, Polen och före detta Tjeckoslovakien*

17. Under undersökningen betraktade kommissionen Ungern, Polen och före detta Tjeckoslovakien som länder utan marknadsekonomi och baserade i enlighet med artikel 2.5 i förordning (EEG) nr 2423/88 sin bestämning på normalvärdet för produkterna i ett tredje land med marknadsekonomi, i detta fall Kroatien.

18. Flertalet ungerska, polska, tjeckiska och slovakiska producenter invände mot detta sätt att bestämma normalvärdet och hävdade att deras inhemska priser eller produktionskostnader borde beaktas eftersom ländernas ekonomi hade nått ett stadium då de borde behandlas som länder med marknadsekonomi.

19. Kommissionen finner det faktum att länderna under den undersökta perioden alltjämt stod upptagna som statshandelsländer enligt förordning (EEG) nr 1765/82

av den 30 juni 1982 om gemensamma regler för import från länder med statshandel(1) avgörande, och att artikel 2.5 i förordning (EEG) nr 2423/88 följaktligen är tillämplig på bestämningen av normalvärdet för dessa länder. Rådet bekräftar denna slutsats.

20. Flera parter hävdade att kommissionen borde ha tagit hänsyn till de förändrade förhållanden som uppkommit genom att länderna i fråga utgått ur förteckningen över statshandelsländer genom rådets förordning (EEG) nr 517/92 av den 27 februari 1992 om ändring av den autonoma importordningen för produkter med ursprung i Ungern, Polen och Tjeckoslovakien(2), som trädde i kraft mars 1992, genom att ändra undersökningsperioden.

21. Kommissionen konstaterar att dessa länder utgick ur förteckningen över statshandelsländer genom förordning (EEG) nr 517/92 den 1 mars 1992, dvs. efter den undersökningsperiod som bestämts i överensstämmelse med artikel 7.1 c i förordning (EEG) nr 2423/88, som utgör grunden för antidumpningsförfarandet i kommissionens slutsatser. Som påpekas i punkt 19 i ingressen leder detta i det aktuella fallet till slutsatsen att länderna i fråga måste behandlas som statshandelsländer. Om kommissionen hade i uppgift att bestämma en ny undersökning som helt avsåg tiden efter nämnda dag hade saken varit en annan.

22. Den ungerske exportören invände än en gång mot kommissionens val av Kroatien som analog marknadsekonomi och hävdade att de särskilda svårigheter detta land har och står inför, skillnaden i produktionsteknik och en icke-representativ produktblandning och marknad gjorde det olämpligt att välja landet. Ingen bevisning anfördes emellertid för dessa påståenden. Som alternativ till Kroatien föreslog den ungerske exportören Venezuela.

23. Vad beträffar Venezuela är det kommissionen bekant att den viktigaste produktionsanläggningen lades ned för tre år sedan. Hemmamarknaden i Venezuela täcks i princip med import. Landet kan därför inte betraktas som lämpligt.

24. Vad beträffar Kroatien visar de uppgifter som kommissionen fått tillgång till att den kroatiska exportören under undersökningsperioden hade normal produktion. Försäljningsverksamheten på hemmamarknaden fortsatte under hela perioden och var representativ för de ifrågavarande exportprodukterna.

Såsom förklaras i punkt 22 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92, visade de debiterade priserna en rimlig nivå i förhållande till produktionskostnaderna. Av nämnda skäl bekräftar rådet kommissionens slutsats att det var lämpligt och inte oskäligt att använda de normalvärden som fastställts för Kroatien för tjeckiska, ungerska och polska produkter.

25. Den ungerske exportören hävdade vidare att kommissionen borde ha använt de faktiska försäljningspriserna, inte den kroatiska producentens prislistor för hemmamarknaden, för att fastställa normalvärdet.

26. Såsom förklaras i punkt 14 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92 konstaterar kommissionen att den kroatiska producentens faktiska priser stod i god överensstämmelse med prislistorna. Rådet bekräftar denna slutsats.

2. Exportpris

27. Exportpriser för alla fyra exportörländerna bestämdes på det sätt som angse i punkt 23 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92, och i avsaknad av relevanta nya argument måste dessa betraktas som slutgiltiga.

3. Jämförelse

28. Normalvärden och exportpriser jämfördes på det sätt som anges i punkt 24 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92.

29. Några av exportörerna begärde justeringar med hänvisning till skillnaderna i kvalitet mellan de produkter de exporterade till gemenskapen och de produkter som den kroatiska producenten sålde på sin hemmamarknad.

30. Inget belägg anfördes emellertid för att det inom samma kategorier av rör fanns relevanta skillnader i fysiska egenskaper hos produkter tillverkade i Polen, Ungern, före detta Tjeckoslovakien, Kroatien eller gemenskapen som kunde påverka den jämförelse som kommissionen hade gjort. Begäran bör därför avvisas i enlighet med artikel 2.9 b i förordning (EEG) nr 2423/88.

31. Några exportörer hävdade att normalvärdena borde ha anpassats till olikheter i försäljningskostnader, beroende på olika löner till försäljare eller försäljning i olika stora kvantiteter.

32. På grundval av den bevisning som åberopats inför kommissionen av den kroatiska producenten har hänsyn tagits till alla direkt försäljningsrelaterade kostnader i handelsledet som kunnat konstateras vid den försäljning som låg till grund för jämförelsen. Kommissionen såg inget som tydde på att det kroatiska företaget hade haft avdragsgilla utgifter för försäljare som var direkt sysselsatta med distribution av produkterna i fråga, och företaget hävdade heller inte att så var fallet. I stället för volymrabatter använder det kroatiska bolaget ett system med graderade tillägg av

(1) EGT nr L 195, 5.7.1982, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 848/92 (EGT nr L 89, 4.4.1992, s. 1).

(2) EGT nr L 56, 29.2.1992, s. 1.

upp till 20 % vid leveranser av volymer under ett visst tröskelvärde. Eftersom de flesta exportförsäljningar översteg den mängden har kommissionen vid jämförelsen bortsett från dessa tillägg vad gäller all export.

33. Den ungerske exportören hävdade att kommissionen hade använt en av regeringen bestämd kurs på den jugoslaviska dinaren vid omvandlingen av normalvärde och exportpriser. Så förhåller det sig inte. I motsats till läget i Ungern, där av regeringen fastsatta kurser användes vid varuhandel ända till oktober 1991, var den jugoslaviska dinaren flytande under hela undersökningsperioden, och kommissionen har använt kursen på den fria marknaden såsom denna har registrerats av Internationella valutafonden.

4. Dumpningsmarginaler

34. Den slutliga granskningen av omständigheterna visar att det förekommer dumpning vad gäller den kroatiska producenten Zeljezara Sisak och också för de produkter som exporterats av Ungern, Polen och före detta Tjeckoslovakien. Dumpningsmarginalen, som varierar beroende på exportör, är lika med det belopp varmed normalvärdet såsom detta har fastställts överstiger priset vid export till gemenskapen.

35. Det vägda genomsnittet för de dumpningsmarginaler som konstateras, uttryckt som en procentsats av cifpriset fritt gemenskapens gräns, är följande:

— Zeljezara Sisak, Kroatien 25,5%

— Ungern 21,8%

— Polen 11,7%

— Tjeckien 49,6%

— Slovakiska republiken 49,6 %.

F. SKADA

36. I det preliminära resultatet drog slutsatsen att den gemenskapsindustri som tillverkar sömlösa rör hade vållats väsentlig skada av de kumulativa verkningarna av den dumpade importen från de nämnda länderna. Denna uppfattning byggde väsentligen på de ekonomiska nyckeltalens konvergens, till exempel nedgången i produktion och försäljningsvolym, den avsevärda förlusten av marknadsandelar, pressade priser i en period med stigande produktionskostnader och därav följande försämring av resultatet.

37. Vad gäller läget för gemenskapsindustrin har inga nya argument anförts sedan den preliminära tullen infördes. Rådet bekräftar därför de slutsatser som anges i punkt 36–42 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92.

G. ORSAKSSAMBAND

38. De polska och ungerska exportörerna gjorde gällande att deras export inte följer samma mönster som de övriga ifrågavarande ländernas och att kommissionen därför inte borde ha bedöma den kumulativa verkan som deras dumpade import haft på gemenskapsindustrin.

39. Tvärtemot detta påstående fastställde kommissionen att ländernas marknadsandelar ökade avsevärt, och att marknadsandelen i sig inte var obetydlig. Exportörerna i bägge länderna tillgrep dessutom underprissättning för att vinna större marknadsandelar. De följde därför liknande marknadsstrategi. Av dessa skäl och av de skäl som anges i punkt 27 och 28 i förordning (EEG) nr 3296/92 drar kommissionen slutsatsen, som rådet bekräftar, att verkan av den dumpade importen måste bedömas kumulativt.

40. Vad gäller underprissättningen gjorde flera exportörer gällande att det vid jämförelsen mellan deras återförsäljningspriser i gemenskapen och de priser som debiterades av gemenskapsindustrin gjorts vissa justeringar i den provisoriska bestämningen, vilka innebar en underskattning av kostnadsnivån. Kommissionen konstaterade emellertid att justeringarna svarade mot normala transaktionskostnader vid handel på jämförbar nivå.

41. Med hänsyn till andra faktorer, såsom förändringar i efterfrågan, inverkan av annan import och strukturproblem, har kommissionen analyserat läget i punkt 47 förordning (EEG) nr 3296/92, och slutsatsen bekräftas härmed av rådet.

42. I avsaknad av ytterligare argument bekräftar rådet kommissionens slutsatser i punkt 44–48 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

43. Flera exportörer hävdade att det med hänsyn till gemenskapens speciella förhållande till Ungern, Polen, Tjeckien och Slovakien, vilket avspeglas i olika överenskommelser mellan parterna och i synnerhet de interimsavtal om handel och handelsfrågor som gemenskapen har träffat med dessa länder, inte ligger i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder. Att göra det skulle innebära att exporten upphör och hindra att länderna utvecklar och breddar sin handel med gemenskapen, vilket det är gemenskapens uttalade intresse att de gör.

44. I detta sammanhang konstaterar kommissionen att överenskommelserna uttryckligt föreskriver användning av antidumpningsåtgärder. Kommissionen godtar att antidumpningsåtgärder normalt inte bör hindra vissa exportörer från att driva handel med gemenskapen. Med hänsyn till de speciella omständigheterna i

det aktuella fallet beräknade kommissionen antidumpningsåtgärderna på sådant sätt att de eliminerar underprissättning och därmed säkerställer att sund konkurrens kan återställas på gemenskapsmarknaden utan att minska den totala konkurrensnivån.

45. Inga iakttagelser meddelades från någon användare av de ifrågavarande produkterna som importeras från Ungern, Polen, Kroatien, Tjeckien och Slovakien inom den tid som fastställs i artikel 3 i förordning (EEG) nr 3296/92. De allmänna övervägandena vad gäller gemenskapens intresse (se punkt 49–53 i ingressen till den förordningen) bekräftas därför av rådet.

46. Under dessa omständigheter anser rådet att det ligger i gemenskapens intresse att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder för att undanröja de skadliga verkningarna av dumpad import.

I. TULL

47. De provisoriska åtgärderna tog formen av en antidumpningstull. Tullsatserna byggde på den underprissättning som hade registrerats av kommissionen. Inga argument anfördes mot denna metod att beräkna tullen. Kommissionens slutsatser, som de uttrycks i punkterna 34 och 35 i ingressen till förordning (EEG) nr 3296/92, bekräftas av rådet, och den slutgiltiga antidumpningstullen bör därför utgå med samma belopp som den preliminära.

J. ÅTAGANDEN

48. Efter att ha underrättats om undersökningens slutresultat erbjöd de polska, ungerska och kroatiska exportörerna åtaganden i den betydelse som avses i artikel 10.2 b i förordning (EEG) nr 2423/88.

Efter samråd inom den rådgivande kommittén, varvid inga invändningar framfördes mot denna lösning, godkändes åtagandena genom kommissionens beslut 93/260/EEG[1].

K. FÖRFARANDE VAD GÄLLER TJECKIEN OCH SLOVAKIEN

49. Med tanke på de förhandlingar om handelsordningar som förts med Tjeckien och Slovakien beträffande åren 1993–1995 i fråga om vissa känsliga stålprodukter, däribland svetsade och sömlösa rör och andra produkter som omfattas av detta förfarande, är det inte lämpligt att vid denna tidpunkt vidta skyddsåtgärder gentemot Tjeckien och Slovakien.

L. UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

50. Med tanke på hur stora de iakttagna dumpningsmarginalerna visat sig vara och hur allvarlig skada som vållats gemenskapsproducenterna, måste det betraktas som nödvändigt att den preliminära antidumpningstullen slutgiltigt tas ut på all import av ifrågavarande produkter med ursprung i Ungern, Polen, Tjeckien, Kroatien, och Slovakien för tiden till och med den 31 december 1992. För import som sker efter detta datum bör beloppen frisläppas, eftersom åtaganden eller andra handelsåtgärder gäller för alla kända producenter, vilket måste anses undanröja den skada som dumpningen vållat gemenskapsindustrin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på följande importprodukter:

— Sömlösa rör av järn eller stål, av det slag som används för olje- eller gasledningar, med en ytterdiameter som inte överstiger 406,4 mm (enligt KN-nummer 7304 10 10 och 7304 10 30),

— sömlösa rör med cirkulärt tvärsnitt, av järn eller olegerat stål, kalldraget eller kallvalsat, andra än precisionsrör (enligt KN-nummer 7304 31 99), och

— övriga rör med cirkulärt tvärsnitt, av järn eller olegerat stål, andra än sådana avsedda för gängning, med en ytterdiameter som inte överstiger 406,4 mm (enligt KN-nummer 7304 39 91 och 7304 39 93)

med ursprung i Ungern, Polen och Kroatien.

2. Vid import av ifrågavarande produkter när de har sitt ursprung i något av nedanstående länder skall tullsatsen beräknad på nettopriset, fritt gemenskapens gräns, oförtullat, vara följande:

	Tullsats	*Tilläggskod*
— Ungern	21,7 %	8718
— Polen	10,8 %	8720
— Kroatien	17,4 %	8722.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 skall tullen inte utgå på ifrågavarande produkter när de tillverkas eller exporteras av följande företag:

Ungern:
Csepel Tube Works, Budapest
(Taric-tilläggskod 8717)

Polen:
Centrozap, Foreign Trade Company, Katowice
(Taric-tilläggskod 8719)

Huta Andrzej, Zawadzkie
(Taric-tilläggskod 8719)

[1] EGT nr L 120, 15.5.1993, s. 42.

Stalexport, Foreign Trade Enterprise, Katowice
(Taric-tilläggskod 8719)

Huta im M Buczka, Sosnowiec
(Taric-tilläggskod 8719)

Huta Czestochowa, Czestochowa
(Taric-tilläggskod 8719)

Huta Jednosc, Siemianowice sl.
(Taric-tilläggskod 8719)

Huta Batory s. a., Chorzow
(Taric-tilläggskod 8719)

Kroatien:
Zeljezara Sisak
Sisak Steel Pipe Works, Zagreb
(Taric-tilläggskod 8721).

4. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull enligt förordning (EEG) nr 3296/92 skall slutgiltigt tas ut vad gäller import av ifrågavarande produkter med ursprung i Ungern, Polen, Kroatien, Tjeckien och Slovakien vad gäller perioden till och med den 31 december 1992. För import som sker efter detta datum skall beloppet frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 1993.

På rådets vägnar

N. HELVEG PETERSEN

Ordförande